

FINANSTILSYNET

THE FINANCIAL SUPERVISORY
AUTHORITY OF NORWAY

Høringsnotat

Gjennomføring av rettsakter (EU) 2022/2036 og (EU) 2024/1174 i norsk rett

Endringer i CRR og BRRD

5. mai 2025

1. Bakgrunn og sammendrag.....	3
1.1. Hovedinnhold	3
1.2. Virkning for norske foretak og myndigheter	4
2. Nærmere om innholdet i forordning (EU) 2022/2036.....	4
2.1. Beregning av intern MREL ved konsernstruktur som inkluderer mellomliggende datterforetak (fradragsregime).....	4
2.2. MREL for globalt systemviktige institusjoner (G-SII) med flere krisehåndteringsenheter (MPE-strategi). Sammenheng mellom teoretisk krav dersom institusjonen hadde én krisehåndteringsstrategi (SPE-strategi) og sum av faktiske MPE MREL-krav	5
2.3. Fradragsregime for G-SII med MPE-strategi	5
2.4. Inkludering av datterforetak utenfor EU	6
2.5. Klargjøring, anledning for datterforetak av G-SII hjemmehørende utenfor EU til å utstede gjeld for å dekke krav til intern MREL.....	6
2.6. Oppdatering av BRRD artikkel 45h nr. 2 – tredjelandsenheter av G-SII	6
3. Nærmere om innholdet i direktiv (EU) 2024/1174	6
3.1. EU-kommisjonens mandat	6
3.2. Foretak som etter krisetiltaksplanen forutsettes avvirket.....	7
3.3. Justering av fradragsregimet for intern MREL ved mellomliggende datterforetak ...	7
4. Finanstilsynets vurderinger	8
5. Økonomiske og administrative konsekvenser	9
6. Utkast til forskriftsendringer.....	9
Forskrift om endring i CRR/CRD-forskriften og finansforetaksforskriften	9

1. Bakgrunn og sammendrag

1.1. Hovedinnhold

I dette høringsnotatet foreslås endringer i forskrift 22. august 2014 nr. 1097 om kapitalkrav og gjennomføring av CRR/CRD-regelverket (CRR/CRD-forskriften) og forskrift 9. desember 2016 nr. 1502 om finansforetak og finanskonsern (finansforetaksforskriften). De foreslåtte endringene gjennomfører EØS-relevant EU-regelverk om kapitalkrav og krisehåndtering av banker.

Forordning (EU) 2022/2036 (forordningen) ble vedtatt 19. oktober 2022, og endrer EUs kapitalkravsforordning (Regulation (EU) No 575/2013), CRR) og krisehåndteringsdirektivet (Directive 2014/59/EU, BRRD). Regelverket er EØS-relevant og forventes tatt inn i EØS-avtalen.

Internasjonale bestemmelser om 'Total Loss-Absorbing Capacity' (TLAC-standarden) ble publisert av Financial Stability Board (FSB) 9. november 2015. Disse inkluderte krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld for globalt systemviktige banker (G-SIIs). Dette ble gjennomført i EU i forordning (EU) 2019/876 (CRR2), forordning (EU) 2019/877 (SRM2 (ikke EØS-relevant)) og direktiv (EU) 2019/879 (BRRD2) som en del av endringene omtalt som bankpakken. I tillegg inneholdt disse rettsaktene bestemmelser for å forbedre bruken av minstekrav til summen av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld (MREL) for alle banker. Bankpakken ble gjennomført i norsk regelverk 1. juni 2022.

Forordning (EU) 2022/2036 inneholder justeringer i CRR og BRRD slik at regelverket som omhandler MREL for G-SIIs, inkludert datterselskap av disse og avklaringer mht. tredjeland, skal være tydelig og konsistent (CRR artikler 4(1), 12a, 72b(2), 72e(4) og BRRD artikkel 45d og h)). Forordningen justerer også CRR ved innføring av et fradragsregime for beregning av intern MREL ved konsernstrukturer som inkluderer mellomliggende datterselskap(er) (CRR artikkel 72e(5)) og nødvendige justeringer i regelverket om soliditet i CRR for å forene dette med fradragsregimet (CRR artikkel 113, 151 og 429a(1)).

I forordningen ble kommisjonen gitt mandat til å vurdere endringene av fradragsregimet og virkningene for ulike konsernstrukturer samt reglene for MREL for foretak som er planlagt avvirket dersom de blir kriserammet. Kommisjonen leverte sitt forslag til justeringer 18. april 2023. Rådet og Parlamentet vedtok en justert versjon av kommisjonens opprinnelige forslag som ble publisert 11. april 2024 som direktiv 2024/1174.

Kommisjonen fant i sitt arbeid at fradragsmetoden som ble innført med forordning (EU) 2022/2036, ved konsernstrukturer med holdingforetak og mellomliggende operative (mor)selskaper kunne gi høyere krav til intern MREL enn ved andre konsernstrukturer. Dette kunne forklares ved at mellomliggende datterselskap i konsern med holding-struktur i større grad sentraliserer intragruppe-eksponeringer, noe som øker fradragene ved anvendelse av fradragsmetoden.

Direktiv (EU) 2024/1174 nyanserer derfor BRRDs bestemmelser om fradragsregimet ved intern MREL fra forordning (EU) 2022/2036 ved å introdusere muligheten til å avvike fra dette og i stedet beregne intern MREL på konsolidert basis. Dette gjøres ved endringer i BRRDs artikkel 45f. I tillegg endrer direktivet BRRD ved å fastsette at foretak som skal avvikes dersom de blir kriserammet som hovedregel ikke skal pålegges MREL siden krav til kapitaldekning allerede vil sikre tapsabsorberingskapasitet. Dette gjøres ved justering av BRRD artikkel 45c. Direktiv (EU) 2024/1174 innfører også en definisjon av avviklingsforetak i BRRD artikkel 2(1), justerer avviklingsforetaks rapporteringsplikter (artikkel 45i) samt krisehåndteringsmyndighetenes rapportering til EBA om fastsettelse av MREL til også å inkludere rapportering av beslutninger om at foretak kan avvike fra fradragsmetoden jf. endret artikkel 45j.

1.2. Virkning for norske foretak og myndigheter

En gjennomgang av forordning (EU) 2022/2036 og direktiv (EU) 2024/1174 tyder på at justeringene i CRR og BRRD i all hovedsak ikke vil ha effekt på norske foretak. I korte trekk er dette grunnet fravær av globalt systemviktige norske banker og at ingen norske bankkonsern har struktur med MREL-relevante mellomliggende datterforetak. Introduksjon av hovedregelen om at foretak som etter krisetiltaksplanen skal avvikles ikke skal ha MREL gir føringer for omfanget av foretak som forutsettes omfattet av vedtak om MREL, men har ikke betydning for norske foretak som per nå har MREL siden disse etter krisetiltaksplanen forutsettes krisehåndtert.

2. Nærmere om innholdet i forordning (EU) 2022/2036

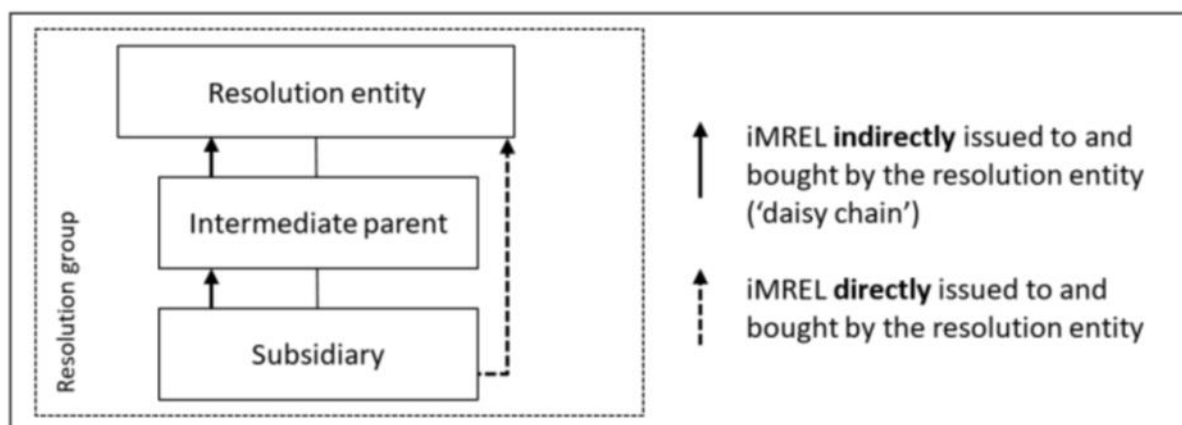
2.1. Beregning av intern MREL ved konsernstruktur som inkluderer mellomliggende datterforetak (fradragsregime)

Eksisterende regelverk legger opp til at (ekstern) MREL for krisehåndteringsenheter skal oppfylles på konsolidert basis. Typisk vil morselskapet i et konsern være krisehåndteringsenhet. I tillegg angir regelverket at datterforetak av en krisehåndteringsenhet (hvor datterforetaket ikke selv er krisehåndteringsenhet) skal (med visse mulige unntak) oppfylle et krav til intern MREL.

Som hovedregel må tellende intern MREL-instrumenter utstedt av et datterforetak holdes av krisehåndteringsenheten i konsernet (typisk morselskapet).

Noen finanskonsern har strukturer med mellomliggende datterforetak. Regelverket åpner for at intern MREL fra et datterforetak (Subsidiary i figur under) kan holdes av et mellomliggende (mor)foretak (Intermediate parent), og trenger ikke å være utstedt direkte til krisehåndteringsenheten (Resolution entity). Adgangen til å kunne utstede intern MREL til mellomliggende foretak (og ikke direkte til kriseenheten) er begrunnet med at krav om intern MREL ikke skal pålegge konsern i for stor grad å endre sin eksisterende finansieringsstruktur.

Figur 1. Eksempel på konsernstruktur og intern MREL med mellomliggende datterforetak

Kilde: European Commission 2021/0343 (COD)

Forordning (EU) 2022/2036 angir regler – et fradragsregime - for beregning av oppfyllelsen av intern MREL for mellomliggende datterforetak, slik at deres beholdning av MREL-instrumenter utstedt fra underliggende døtre eller sidestilte foretak kommer til fradrag ved oppfyllelsen av intern MREL. Dette betyr at det mellomliggende datterselskapet under et slikt fradragsregime må utstede mer intern MREL dersom det eier intern MREL-instrumenter utstedt av underliggende døtre eller sidestilte foretak enn dersom det ikke eide slike instrumenter. De nødvendige endringene er tatt inn i ny CRR artikkel 72e (5).

For å sikre at krisehåndteringsenhetens evne til å absorbere tap er likestilt ved indirekte og direkte utstedelse av intern MREL, trengs endringene i CRR som sikrer at de aktuelle mellomliggende eksponeringene tillegges null i risikovekt og at de ekskluderes fra eksponeringsmålet. Dette gjøres gjennom endringer i CRR artikler 113(1), 115(1) og nytt punkt q i CRR artikkel 429a (1).

Endringene over berører ingen norske foretak.

2.2. MREL for globalt systemviktige institusjoner (G-SII) med flere krisehåndteringsenheter (MPE-strategi). Sammenheng mellom teoretisk krav dersom institusjonen hadde én krisehåndteringsstrategi (SPE-strategi) og sum av faktiske MPE MREL-krav

Endringene sikrer at MREL for en G-SII som har flere krisehåndteringsenheter ikke skal være lavere enn hva MREL for konsernet ville vært dersom det hadde kun én krisehåndteringsenhet, samt at man ved beregningen av MREL skal ta med i betraktning alle tredjelandsenheter av en G-SII som om disse var hjemmehørende i EU dersom disse hadde vært krisehåndteringsenheter om de var etablert i EU. Endringene gjøres ved ny oppdatert CRR artikkel 12a, slettet CRR artikkel 92a (3) og endret BRRD artikkel 45d (4). Endringene bringer regelverket på linje med TLAC-standarden fra FSB.

Endringene over berører ingen norske foretak.

2.3. Fradragsregime for G-SII med MPE-strategi

CRR artikkel 72e ble innført med bankpakken og regulerer beregning av tellende MREL-gjeld for G-SIIs som har flere krisehåndteringsenheter (MPE-strategi). Hensikten med reglene er at den tapsabsorberende kapasiteten til hver krisehåndteringsenhet beregnes etter at eksponeringer i TLAC-instrumenter mot andre krisehåndteringsenheter i konsernet er fratrasket. Dette fradragsregimet i CRR er på linje med TLAC-bestemmelser.

CRR 72e (4) åpner for unntak fra det generelle fradragsregimet, hvor en av forutsetningene for at fradrag ikke skal gjøres er at foretaket som utsteder gjelden oppfyller MREL. I CRR har imidlertid forutsetningen kun vært definert som oppfyllelse av risikovektet MREL, og forordning (EU) 2022/2036 innfører et tillegg i formelen i 72e (4) som fastsetter at foretak må oppfylle uvektet MREL dersom det er dette kravet som er høyest.

Samtidig innføres det et tillegg i CRR artikkel 477a, der man for datterforetak etablert i tredjeland frem til 31. desember 2024, under visse forutsetninger, hadde fleksibilitet til å benytte beregning også i tredjeland som ikke ennå har et etablert krisehåndteringsregime i tråd med FSBs Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions.

Det legges videre til et punkt i CRR artikkel 4(1) hvor det i definisjon av tredjelandsmyndigheter henvises til definisjonen i BRRD artikkel 2-1 (90).

Endringene over berører ingen norske foretak.

2.4. Inkludering av datterforetak utenfor EU

CRR artikkel 12a (ref. pkt. 2.2 over) og CRR artikkel 72e (4) (ref. pkt. 2.3 over) inkluderer ikke eksplisitt datterforetak i tredjeland, noe som ikke er i tråd med TLAC-standarden. Forordningen endrer derfor artiklene 12a og 72e (4) slik at disse inkluderer datterforetak i tredjeland. For å kunne benytte seg av unntaket fra det generelle fradragsregimet (ref. artikkel 72e (4)) settes det som krav at slike datterforetak er omfattet av et krisehåndteringsregime.

Endringen over berører ingen norske foretak.

2.5. Klargjøring, anledning for datterforetak av G-SII hjemmehørende utenfor EU til å utstede gjeld for å dekke krav til intern MREL

Det tilføyes en delparagraf i CRR artikkel 72b (2) for å klargjøre at datterforetak (som ikke er krisehåndteringsenheter) av tredjelands G-SIIs har anledning til å utstede gjeld for å møte krav til intern TLAC. Dette er i tråd med intensjonen i TLAC-standarden.

Endringen berører ingen norske foretak.

2.6. Oppdatering av BRRD artikkel 45h nr. 2 – tredjelandsenheter av G-SII

BRRD artikkel 45h (2) ble innført ved BRRD2 og omhandler prosedyrer for å fastsette MREL for G-SIIs med Multiple Point of Entry-strategi ved krisehåndtering. Justeringen som gjøres utvider artikkelen til også å inkludere tredjelandsenheter dersom disse hadde vært krisehåndteringsenheter om de var etablert i EU.

3. Nærmere om innholdet i direktiv (EU) 2024/1174

3.1. EU-kommisjonens mandat

I forordning (EU) 2022/2036 ble EU-kommisjonen gitt mandat til å vurdere endringene av fradragsregimet og virkningene for ulike konsernstrukturer, inkludert for konsern med et operativt (morselskap) som i konsernstrukturen befinner seg mellom sitt/sine datterselskap og et holdingselskap (ultimat mor). Kommisjonen ble bedt om å spesielt vurdere;

- (a) muligheten for at foretak som ikke selv er krisehåndteringsenheter kan få oppfylle MREL på konsolidert basis,
- (b) reglene for MREL for foretak som er planlagt avvirket dersom de blir kriserammet,
- (c) om det er hensiktsmessig å begrense fradragene som kreves i fradragsmetoden som ble innført med CRR artikkel 72e (5) i forordning EU 2022/2036.

Kommisjonen leverte sitt forslag til justeringer 18. april 2023 og Rådet og Parlamentet vedtok en justert versjon av kommisjonens opprinnelige forslag publisert 22. april 2024 som direktiv

(EU) 2024/1174 som endrer hhv. BRRD og SRM-forordningen (sistnevnte er ikke EØS-relevant).

3.2. Foretak som etter krisetiltaksplanen forutsettes avvirket

Det fastsettes at foretak som planlegges å avvirkles dersom de blir kriserammet, som hovedregel ikke skal få vedtak om MREL (BRRD artikkel 45c). Justeringen i ny 45c 2(a) gir en viss fleksibilitet hos krisehåndteringsmyndigheten til å avvike fra hovedregelen og fastsette MREL (utover tapabsorberingsbeløpet) i annet underavsnitt.

Krisehåndteringsmyndigheten skal i en slik vurdering hensynta finansiell stabilitet og mulige smittevirkninger, inkludert kapasiteten hos innskuddsgarantiordningen. Disse hensynene var tidligere omtalt i tredje avsnitt av artikkel 45c (2), og denne slettes derfor.

Det innføres videre en definisjon av begrepet "liquidation entity" (BRRD artikkel 2 (1) nr. 83aa) samt fritak for plikt til rapportering og offentliggjøring av MREL for denne typen foretak (BRRD artikkel 45i (4)).

Endringene som medfører bortfall av krav til MREL for foretak som planlegges avvirket dersom de blir kriserammet med null i rekapitaliseringsbeløp og frafall av rapporteringsplikter for disse vil ikke ha betydning for de norske bankene som per nå har fått vedtak om MREL, men vil kunne endre pliktene for andre foretak i fremtiden sammenlignet med en situasjon hvor dagens regler opprettholdes.

Ved innføringen av BRRD i norsk rett, ble artikkel 2, som omhandler definisjoner, i begrenset grad tatt inn. Begrepet avviklingsforetak (liquidation entity) innføres i justeringen av BRRD artikkel 45c (2a). I finansforetaksforskriften § 20-4 fjerde ledd benyttes formuleringen 'foretak som etter krisetiltaksplanen skal avvirkles'.

Artikkelen fra BRRD som justeres vedrørende avviklingsforetaks rapporteringsplikter (artikkel 45i) synes allerede dekket av finansforetaksforskriften § 20-9. Når det gjelder myndighetenes rapporteringsplikter uttalte arbeidsgruppen for bankpakken at slike rapporteringskrav ikke er nye og at man la til grunn at det ikke er nødvendig å regulere krisehåndteringsmyndighetens forpliktelser overfor EBA.

3.3. Justering av fradragsregimet for intern MREL ved mellomliggende datterforetak

Direktivet endrer BRRD artikkel 45f ved at det åpner for mulighet, gitt visse betingelser, å fravike fradragsregimet ved fastsetting av intern MREL ved konsernstrukturer som inkluderer mellomliggende datterselskap, og introduserer muligheten til å i stedet beregne intern MREL på konsolidert basis. Forutsetningene for å fravike er at krisehåndteringsmyndigheten konkluderer at samtlige av forutsetningene i punkt a og b av nytt fjerde underavsnitt (a) i artikkel 45f er oppfylt.

Endringen berører ingen norske foretak.

Fradragsregimet er som nevnt fastsatt i CRR og foreslått tatt inn i CRR/CRD-forskriften. Finansforetaksforskriften § 20-7c angir regler for MREL for datterforetak, men ikke regler for indirekte utstedelse. I finansforetakslovens regulering av intern MREL i § 20-9 andre ledd er departementet gitt hjemmel til i forskrift å fastsette nærmere regler også om indirekte utstedelse av kapitalinstrumenter.

4. Finanstilsynets vurderinger

Lov- og forskriftsendringer i Norge som følge av bankpakken trådte i kraft 1. juni 2022. Endringene i CRR ble i sin helhet tatt inn i forskrift av 22. august 2014 nr. 1097 om nasjonal tilpasning av CRR/CRD (CRR/CRD-forskriften) § 2 første ledd bokstav g. Endringene i BRRD gjennom forordning (EU) 2022/2036 som omhandler reglene om MREL for G-SII-konsern med flere krisehåndteringsenheter gjelder BRRDs artikkel 45d og 45h. Justeringene innebærer en utvidelse til også å potensielt inkludere tredjelandsenheter av G-SIIs, og er konsistent med CRR artikkel 12a og 72e. Fradragsmetoden for mellomliggende selskaper er tatt inn ved CRR artikkel 72e (5).

Etter finansforetaksloven § 20-9 (1) kan departementet i forskrift fastsette nærmere regler om hvordan minstekravet skal fastsettes og oppfylles. Reglene om MREL for G-SII med MPE-strategi i artikkel 45d og 45h ble ikke gjennomført i norsk regelverk ved innføringen av bankpakken, men er i Finanstilsynets høringsnotat av 17. januar 2025 foreslått gjennomført i finansforetaksforskriften i ny paragraf 20-7ca.

Det antas at den nye hovedregelen i BRRD artikkel 45c 2a om at foretak som etter krisetiltaksplanen skal avvikles ikke skal ha vedtak om MREL kan gjennomføres ved en endring av finansforetaksforskriften § 20-4 fjerde ledd. Her er det allerede en omtale av 'foretak som etter krisetiltaksplanen skal avvikles'. Det anses derfor ikke nødvendig å innføre dette i egen paragraf med definisjoner, f.eks. finansforetaksloven § 1-5. Det foreslås i stedet at begrepet defineres gjennom at det inntas i en parentes, slik det er gjort for andre typer enheter i andre og tredje ledd i samme forskriftsbestemmelse.

Fradragsregimet er som nevnt fastsatt i CRR artikkel 12a og 72e (5) og foreslås tatt inn gjennom henvisning i CRR/CRD-forskriften. Det samme gjelder den nå utløpte overgangsbestemmelsen om MREL utstedt i tredjeland i CRR artikkel 72e (4) og reglene om instrumenter for oppfyllelse av intern TLAC i CRR artikkel 72b (2). Endringen med innføring av fradragsregime var opprinnelig ment å gjennomføres ved utarbeidelse av en teknisk standard, og mandat var gitt i BRRD 45f (6). Dette mandatet er slettet som følge av at endringene nå er tatt inn direkte i CRR. Mandatet fra BRRD artikkel 45f (6) ble ikke direkte tatt inn i norsk regelverk og slettingen av BRRD 45f (6) utløser derfor ikke behov for endringer i norsk regelverk.

Finansforetaksloven regulerer intern MREL i § 20-9 andre ledd. Departementet er gitt hjemmel til i forskrift å fastsette nærmere regler om dette, herunder indirekte utstedelse av kapitalinstrumenter. Når det gjelder adgangen til å fastsette intern MREL på konsolidert nivå for datterforetak, har finansforetaksforskriften § 20-7c regler for intern MREL for datterforetak, men ikke regler for indirekte utstedelse. For bestemmelsene om avvik fra fradragsmetoden ved beregning av intern MREL for mellomliggende datterselskaper vil det, etter Finanstilsynets vurdering, være naturlig å inkludere disse i finansforetaksforskriften § 20-7c. I Finanstilsynets høringsnotat av 17. januar 2025, er det foreslått å utvide finansforetaksforskriften § 20-7c med et nytt fjerde og femte ledd om adgangen for norske datterforetak av norske krisehåndteringsenheter til å oppfylle intern MREL med en garanti fra krisehåndteringsenheten. Ettersom det ikke er ønskelig å flytte eksisterende bestemmelser unødvendig, foreslås endringen inntatt bak de någjeldende og foreslåtte bestemmelsene, som nye sjetten til åttende ledd, forutsatt at de tidligere foreslåtte endringene blir inntatt i § 20-7c.

BRRD artikkel 45i som justerer avviklingsforetaks rapporterings- og offentliggjøringsplikter synes allerede dekket av finansforetaksforskriften § 20-9. Med hensyn til myndighetenes rapporteringskrav uttalte arbeidsgruppen for bankpakken at slike rapporteringskrav ikke er nye og at man la til grunn at det ikke er nødvendig å regulere krisehåndteringsmyndighetens forpliktelser overfor EBA.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser

Med unntak av reglene for avviklingsforetak, berører endringene ikke norske foretak. Det forventes derfor ingen økonomiske konsekvenser for norske foretak. Noen administrative konsekvenser må forventes for foretak og for Finanstilsynet, grunnet ytterligere kompleksitet i regelverket og bortfall av plikten til å fastsette MREL for avviklingsforetak. Effekten vil imidlertid avhenge av hvordan unntaksregelen blir praktisert.

6. Utkast til forskriftsendringer

Forskrift om endring i CRR/CRD-forskriften og finansforetaksforskriften

Fastsatt med hjemmel i finansforetaksloven §§ 1-8 og 20-9 (2),

I

I forskrift 22. august 2014 nr. 1097 om kapitalkrav og nasjonal tilpasning av CRR/CRD (CRR/CRD -forskriften) gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd ny bokstav m skal lyde

m. Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2022/2036

I forskrift av 9. desember 2016 nr. 1502 om finansforetak og finanskonsern gjøres følgende endringer:

§ 20-4 fjerde ledd skal lyde:

Finanstilsynet skal ikke fastsette et minstekrav for et foretak som etter krisetiltaksplanen skal avvikles (avviklingsforetak). Finanstilsynet kan i enkelttilfeller likevel fastsette minstekrav, og skal i vurderingen ta hensyn til virkningen på finansiell stabilitet, herunder hensynet til innskuddsgarantiordningens finansielle kapasitet og risikoen for smitte til det øvrige finansielle systemet.

§ 20-7c nytt sjette til åttende ledd skal lyde

For datterforetak kan Finanstilsynet fastsette krav etter første ledd på konsolidert basis dersom

(a) datterforetaket oppfyller minst ett av følgende to vilkår

- i. datterforetaket eies direkte av krisehåndteringsenheten, og*
 - krisehåndteringsenheten er et holdingforetak etablert i EØS-området*
 - både datterforetaket og krisehåndteringsenheten er etablert i samme medlemsstat og medlemmer av samme krisehåndteringskonsern*
 - krisehåndteringsenheten ikke direkte eier andre datterforetak som nevnt i finansforetaksloven § 20-1, og*
 - datterforetaket vil bli uforholdsmessig påvirket av fradrag som kreves etter CRR artikkel 72c (5)*
- ii. datterforetaket er gjenstand for*

- pilar 2-krav, jf. finansforetaksloven § 13-6 (7) annet punktum
- kombinert bufferkrav, jf. finansforetaksloven § 14-3 på konsolidert basis

(b) etterlevelse av krav etter finansforetaksloven § 20-9 på konsolidert basis ikke i vesentlig grad negativt påvirker krisehåndterbarheten i krisehåndteringskonsernet, eller nedskrivning eller konvertering av ansvarlig kapital etter finansforetaksloven § 20-14 eiet av det relevante datterforetaket eller andre foretak i krisehåndteringskonsernet.

Hvor et foretak som nevnt i første ledd oppfyller krav etter finansforetaksloven § 20-9 på konsolidert basis, skal den ansvarlige kapitalen inkludere:

- (a) forpliktelser utstedt til og kjøpt av krisehåndteringsenheten, enten direkte eller indirekte gjennom andre foretak i krisehåndteringskonsernet som ikke er omfattet av konsolideringen som gjelder foretaket som oppfyller kravet etter finansforetaksloven § 20-9
- (b) forpliktelser utstedt til en eksisterende aksjeeier som ikke er del av samme krisehåndteringskonsern

Forpliktelser som nevnt i sjette ledd bokstav (a) og (b) skal likevel ikke overstige et beløp tilsvarende resultatet av å trekke følgende poster fra datterforetakets krav etter finansforetaksloven § 20-9:

- (a) forpliktelser utstedt til og kjøpt av foretaket som oppfyller kravet etter finansforetaksloven § 20-9 på konsolidert basis, enten direkte eller indirekte gjennom andre foretak i krisehåndteringskonsernet som er omfattet av konsolideringen som gjelder foretaket
- (b) egenkapital som er
 - ren kjernekapital, eller
 - annen egenkapital som er utstedt til og kjøpt av foretak som ikke er omfattet av det samme krisehåndteringskonsernet så lenge nedskrivning eller konvertering etter finansforetaksloven § 20-14 ikke påvirker krisehåndteringsenhetens kontroll over datterforetaket

II

Forskriften trer i kraft XXXX

Finanstilsynet
Revierstredet 3
P.O. Box 1187 Sentrum
NO-0107 Oslo

Tel. +47 22 93 98 00
post@finansstilsynet.no
finansstilsynet.no

